

scriberet: tributum etiam annum Romano Pontifici prestari solitum denegaret. Pœnæ exemplum satis metr. orandum reliquit Albertus Austriæ Dux, postea Imperator, Rudolfi Habsburgici filius, quod refert Gerardus de Roo *Hist. Austriac. Lib. I. p. 49.* Viennenses enim novi tum dominii impatientes ad gravissimam seditionem spectabant, ut su-tores quoque jactitarent, se ligneis solearum formis palatis fossas expleturos & reliquæ terræ equaturos. Sed fame coa-cti, cum redirent ad obsequium, hac conditione veniam largiebatur; ut omnia privilegia, que habebant, ipsi traderent. Id cum factum esset, convocatis aulæ primatibus, legi o-mnia jubet, quæque vel sibi vel posteris fraudi putabat fore, discerpit.

XXXIX.

An interdum fingatur necessitas, nostrum non est determinare. Novitatis studium præ se ferebant Hispani, cum sub ingressum Philippi II. Status Belgici refor-mationem susciperent. Nam novos episcopos statuebant, quasi Germanorum inspectio, quorsum pertinebant Bel-gæ, non sufficeret. Status provinciarum convenire non patiebantur; quasi majestate vix dignum esset, audire suf-fragia subditorum: Imo quod Meursio notatum est *Guili-elm. Auriac. lib. I. ad an. 1559. ut cædibus, relegationibus & bo-norum publicationibus Belgium universum perderetur.* Adde Grotium *Annal. Belg. lib. I.* Nec alia facta premebant Lu-sitaniam, siquidem vera sunt, quæ refert Joh. Baptist. Bir-a-go *Revolut. Portugal. lib. II. pag. 151. seqq.* Nam præter morem, Lusitaniæ status vocabantur in Castiliam, qui con-quereretur in discrimen adduci, fortunas, bonorem & vires. Quin & Equitum Christi ordo sic contemtus, ut Judæis in-signia conferrentur; indignantibus viris illustrissimis, qui abjecto signo, vel carere dignitate, vel sociis parum acce-ptis